

HENRY FORD

Principy
úspěchu muže,
který dal světu
kola

MÉ IDEÁLY

HENRY FORD

Principy
úspěchu muže,
který dal světu
kola

MÉ IDEÁLY

Výběr článků ze „Stránky pana Forda“
z novin The Dearborn Independent

Liberec 2021

Mé ideály
Výběr článků ze „Stránky pana Forda“
z novin The Dearborn Independent
Henry Ford

Podle anglického originálu Ford Ideals
vydalo nakladatelství STAIR JUMPER s.r.o., Kominická 599, Liberec, roku 2021.

Překlad Petr Mečíř
Odpovědný redaktor Petr Mečíř
Obálka Martin Bartoš
Sazba a grafická úprava Jan Anders
Jazyková korektura Alena Střelečková
Tisk a vazba PBtisk, a. s., Dělostřelecká 344, 261 01 Příbram

© STAIR JUMPER s.r.o., 2021
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována
a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem
bez písemného souhlasu vydavatele.
Translation © Petr Mečíř, 2021

Vydání první

www.stairjumper.cz
www.henryford.cz

ISBN 978-80-907289-3-6

OBSAH

Předmluva k českému vydání	7	
Úvod	10	
1. kapitola	Protichůdné názory, a přesto oba správné!	13
2. kapitola	Lživé cedule „Nikoho na výpomoc nehledáme“	17
3. kapitola	Manažeři musí být spoluzodpovědní	21
4. kapitola	Na čí stranu se přidáte?	25
5. kapitola	Sklízení plodů v nepravý čas	30
6. kapitola	Jedy šířící se průmyslem	34
7. kapitola	Dejte si velký pozor na úspěch	39
8. kapitola	Kdo je skutečným „majitelem“?	43
9. kapitola	Nadutost ve světě obchodu	48
10. kapitola	O dobročinnosti, blahobytu a dalších otázkách	52
11. kapitola	Odkud se berou vysoké mzdy	56
12. kapitola	Armáda se nikdy „nerozpouští“	62
13. kapitola	Prevence je lepší než soucit	70
14. kapitola	Úspěch nikoho nezvýhodňuje	76
15. kapitola	Osobní vazby a jejich význam v životě	83
16. kapitola	Soustředte se na svůj vlastní trh	90
17. kapitola	„Dělnictvo“ a „Kapitalisté“ jsou nepřesné pojmy	97
18. kapitola	Právo člověka na jeho práci	104
19. kapitola	Strach ze změny	109
20. kapitola	Do jaké míry lze předcházet neshodám v manželství?	116
21. kapitola	Zemědělství – průmysl pěstující potraviny	123
22. kapitola	Několik silných instinktů a několik prostých pravidel	129
23. kapitola	Zemědělec – partner přírody	135
24. kapitola	Slabé stránky nebrání v cestě, ale ukazují směr	140
25. kapitola	Všichni lidé jsou od přírody potřební	145

26. kapitola	Jak najít v práci hlubší smysl	151
27. kapitola	Národ průkopníků	156
28. kapitola	Lidská povaha a sociální systém	162
29. kapitola	Nebezpečí expanze moderních velkoměst	167
30. kapitola	Snaha zalíbit se šéfovi	173
31. kapitola	Vlastenectví – cítění pospolitosti	178
32. kapitola	Falešná filozofie úspěchu	184
33. kapitola	Konkurence a spolupráce	189
34. kapitola	Základem hospodářství je půda	194
35. kapitola	Ideály versus myšlenky	199
36. kapitola	O stranické politice	204
37. kapitola	Co je smyslem vzdělávání?	208
38. kapitola	Jste-li na pochybách, zvyšte mzdy!	213
39. kapitola	Kdy si nepůjčovat peníze	218
40. kapitola	Nové cesty ke slávě	222
Doslov		227

Předmluva k českému vydání

Sborník esejů zachycujících myšlenky Henryho Forda, které od roku 1919 vycházely v podobě článků na „Stránce pana Forda“ v jeho novinách *The Dearborn Independent*, zastihuje slavného průmyslníka na vrcholu kariéry. V té době jeho Model T již jedenáct let působil revoluci v dopravě a učinil z automobilu věc každodenní potřeby. Za účelem jeho výroby Ford v Detroitu vybudoval obří manufakturu, jakou svět dříve nespatriil, a přesto v té době více jak čtyři miliony Modelů T, které do té doby sjely z výrobních linek, nepředstavovaly ani třetinu automobilů, které se od tohoto konkrétního modelu měly ještě vyrobit. Když Ford na konci roku 1919 vyplatil minoritní akcionáře společnosti Ford Motor Company, stal se jejím jediným vlastníkem a zároveň nejbohatším člověkem na světě. V té době již dávno přesahoval oblast automobilového průmyslu a provozováním železnic, nemocnic a škol či budováním silnic, mostů a vodních kanálů zasahoval do mnoha odvětví. Řadil se mezi největší světové osobnosti své doby a mnoho lidí by ho tehdy bývalo rádo vidělo v úřadu amerického prezidenta.

Paradoxem je, že Ford se původně jakékoliv publicitě usilovně vyhýbal. Byl zcela zaměřen na sestrojení dokonalého motoru a co nejpraktičtějšího vozu pro širokou veřejnost a o žádnou pozornost neměl ani ten nejmenší zájem. Když roku 1901 postavil závodní vůz, který také na závodech sám řídil (a vyhrál), bral to jako nutné zlo za účelem zviditelnění své práce a přilákání investorů pro zahájení masové výroby. Když po dvou předchozích nezdarech roku 1903 založil společnost Ford Motor Company a ta postupně začala slavit své první úspěchy, Ford se rostoucím zájmu o svoji osobu usilovně bránil do té míry, že se na veřejnosti dokonce pokoušel maskovat falešnými vousy. Po pár dnech je však otráveně pohodil v kanceláři na stůl a směrem ke své sekretářce zamumlal: „Nefunguje to, asi poznávají to auto.“

Během dalších let, kdy výroba a prodeje jeho automobilů exponenciálně rostly, Ford svůj postoj k médiím zcela přehodnotil. Poznal totiž hodnotu bezplatného PR, kdy článek o jeho osobě, automobilu či společnosti na titulní straně novin přinesl více prodeje než celostránková placená inzerce. Noviny tehdy dychtivě psaly o každyčké novince ohledně Modelu T nebo traktoru Fordson, o revolučním „5dolarovém dni“, kdy dělníkům začal vyplácet dosud nevídané velmi nadprůměrné mzdy, nebo o sociologickém oddělení v jeho společnosti, které usilovalo o zlepšení životních poměrů svých zaměstnanců i v jejich soukromí. Henry Ford se postupně stal hotoým expertem na získávání publicity a budování své osobní značky a sám

začal zvat novináře k nejrůznějším příležitostem včetně mediálně velmi sledovaných „kempingových výletů“ do přírody, které podnikal s Thomasem Edisonem a výrobcem pneumatik Harveyem Firestonem. Během 10. let 20. století se podobné publicitě jako Ford těšili už jen američtí prezidenti. Prakticky každý novinář v Americe se v té době snažil k Fordovi dostat a získat jeho komentář nejen na jakékoliv aktuální dění doma i ve světě ohledně politiky, ekonomiky, průmyslu, sociálních poměrů, podnikání či dosažení úspěchu, ale také třeba ohledně rad z oblasti zdravé výživy či tipů na zachování šťastného manželství. A Henry Ford vždy velmi ochotně a rád svou životní filozofii a světonázory sdílel a pozornosti médií si velmi užíval.

Během 1. světové války však přišla studená sprcha, kdy noviny Forda tvrdě kritizovaly i zesměšňovaly kvůli jeho neúspěšnému projektu tzv. „Mírové lodi“, kterou se sám na vlastní pěst pokusil v prosinci 1915 zastavit válku, když na jedné palubě shromáždil dvě stě osobností a plavil se na neutrální území do Norska, kde se snažil zástupce válčících stran přimět k dialogu, a mediálně mu nepomohla ani neúspěšná kandidatura na křeslo senátora státu Michigan o dva roky později. Forda pak jmenovitě štválo, že ho média údajně často misinterpretovala, jeho výroky překroutila a použila proti němu. Nakonec dospěl k názoru, že skutečnou svobodu tisku může mít jen ten, kdo dané médium vlastní.

Aby získal nezávislou platformu pro vyjadřování svých názorů, roku 1918 zakoupil místní miniaturní vydavatelství The Dearborn Independent, které do té doby vydávalo noviny v nákladu tisíc výtisků týdně. První vydání novin od převzetí Fordem vyšlo 11. ledna 1919, jeden výtisk stál 5 centů a Ford v něm zakázal jakoukoliv inzerci, aby se vyhnul podezření z možného vlivu či zájmu třetích stran, a trval tudíž na tom, že se vydavatelství musí uživit jen z předplatného. The Dearborn Independent na skromném rozsahu šestnácti stran s týdenní pravidelností přinášely články komentující dění v průmyslu, ekonomice a politice včetně pasáží věnovaných právě probíhající poválečné obnově. Ford od samého začátku zamýšlel vlastní týdenní sloupek, který nakonec nabral podobu celé stránky nazvané „Stránka pana Forda“. Vzhledem k Fordovým omezeným vyjadřovacím schopnostem za něho texty psal William J. Cameron, bývalý reportér plátku Detroit News, který ve Fordově společnosti zastával funkci tiskového mluvčího. Cameron každý týden absolvoval rozhovory s Henrym Fordem a jeho myšlenky dále uhlazoval a rozváděl na požadovaný rozsah textu. Pamětníci uváděli, že se Ford obvykle zastavil v Cameronově kanceláři a ve stylu telegrafní zprávy na něj vychrlil vše, co měl zrovna na srdci. Ačkoliv Cameron

celý svůj dospělý život válčil s alkoholovou závislostí, přesto dokázal každý týden sepsat několik pracovních verzí, které vždy schvaloval šéf novin Ernest Liebold a nakonec i samotný Ford. Kromě svého literárního talentu měl Cameron dar vidět do Fordovy hlavy. Henry Ford se totiž vyjadřoval ve velmi strohých, věcných a leckdy nesouvislých větách a měl ve zvyku své myšlenky často vyjadřovat pomocí velmi lidových příměrů a analogií, takže od něho novináři často odcházeli zmatení a kroučící hlavou se slovy „Co tím zatraceně ten stařík jen mohl myslet?“ Cameron oproti tomu Fordovi naprosto rozuměl a dokázal jeho názory přetvářet do literárních esejů.

O noviny *The Dearborn Independent* byl zájem především kvůli Fordově reputaci a počet předplatitelů pozvolna narůstal. Konkurenční a již zavedené velké noviny *The Detroit Times* na adresu Fordova týdeníku tehdy vyjádřily sarkastickou pochvalu, že jde o „ten nejlepší plátek, jaký kdy vydávala nějaká továrna na traktory“. Největší pozornosti se od samého počátku těšila právě „Stránka pana Forda“, která každý týden přinášela populárně edukativní zamyšlení nad jiným tématem. Výběr těch nejúspěšnějších článků vyšel roku 1922 v souborném knižním vydání pod názvem *Ford Ideals* a jeho česká verze se třiceti pěti články byla vydána roku 1924 jako *Fordovy ideály*. Josef Bartoš, který byl překladatelem tohoto prvního vydání a který předtím do češtiny přeložil i Fordův životopis *Můj život a dílo*, nabídl tehdy ve své předmluvě srovnání obou publikací: „Fordův *Životopis a Ideály* jsou organickým, navzájem se doplňujícím celkem, v němž *Ideály* představují část teoretickou a *Životopis* část užitou, praktickou.“

Životopis Můj život a dílo vyšel v novém moderním překladu v roce 2018 a nyní v rukou držíte nové české vydání sborníku *Fordových ideálů* rozšířené o pět článků, které dříve nebyly v češtině vydány. Jednotlivé kapitoly svou formou odpovídají rozsahu tehdejší velkoformátové strany v novinách. Jedná se o krátké texty na rozličná témata, přičemž proměnlivá je i jejich kvalita. Zatímco některé kapitoly jsou vyloženy skvosty a jiné jsou dobré či jen průměrné, jako celek je sborník studnicí nadčasových myšlenek jednoho z největších géníů historie. Ačkoliv občasná sociologická zamyšlení nad stavem americké společnosti po první světové válce se dnes jeví jako utopická, Fordovy pohledy na podnikání, úspěch či morálku představují obecně platné principy, které jsou i dnes velmi relevantní a i po sto letech mohou být dnešnímu čtenáři velmi prospěšné.

Petr Mečíř
srpen 2021

**„AŤ UŽ SI MYSLÍTE, ŽE NĚCO DOKÁŽETE
NEBO NEDOKÁŽETE, V OBOU PŘÍPADECH
MÁTE PRAVDU.“**

Henry Ford

KAPITOLA 14

Úspěch nikoho nezvýhodňuje

Někdo kdysi pravil, že „napodobování je tou nejpříjemnější formou lichocení“. Ve skutečnosti je to však jen pouhá výmluva pro ty, kdo chtějí někomu pochlebovat. Napodobování je totiž však v první řadě uznáním, že věc, která je napodobována, je lepší, nežli jakou člověk zvládne vytvořit sám, a dále je to uznáním, že se člověk spokojí pouze s rolí napodobitele.

Pravdu ohledně napodobování lze nalézt v jiném pořekadle – „Napodobování je sebevražda.“

Rozhodně znamená konec pro jakoukoliv iniciativu a nezávislost; znamená to dát sbohem originalitě; je dobrovolným opuštěním individuality a nepřitelem geniality.

A také to má přímý dopad na něco, o co se každý tolik zajímá – Úspěch.

Často slyšíme, jak se o Úspěchu hovoří, jako by ho bylo možné napodobit. Úspěšní lidé jsou dáváni za příklad mladým, kterým se radí: „Udělej to přesně tak, jako to udělal tenhle.“ Principy úspěchu jsou napodobovány s radou: „Postupuj takto a dosáhneš úspěchu.“

Avšak úspěchu nelze docílit pouhým napodobováním. Napodobování sice může svým způsobem přinést určité výsledky, ale nikdy se jeho prostřednictvím nedosáhne skutečného Úspěchu.

Úspěch je něco, co se vytváří z první ruky. Vezměte tisíc úspěšných lidí a shledáte, že příběh každého z nich je zcela odlišný. Každý je originální.

Jejich způsob chopení se příležitosti, jejich využití metody, jejich způsob plánování a překonávání překážek, to všechno bude naprosto rozdílné.

Tím nejnebezpečnějším dojmem, kterého může mladý člověk nabýt, je názor, že už neexistuje prostor pro jakoukoliv další originalitu. Ve skutečnosti však naopak neexistuje větší prostor pro nic jiného než právě pro originalitu.

Ponechme zatím stranou obvyklé argumenty, které stojí proti pokusům o napodobování při snaze o dosažení Úspěchu. Jejich podstatu každý zná, takže je tu znovu rekapitulovat nemusíme.

Ne vždy je však zřejmé, proč je většina rad ohledně Úspěchu tak nebezpečná.

Není příliš moudré studovat úspěšného člověka po dlouhou dobu. A tou nejpošetilejší věcí ze všech by bylo snažit se ho kopírovat.

Věci, které spatříte ze všeho nejdříve, jeho vlastnosti, které se budou jevit jako ty nejmarkantnější, nebudou zpravidla těmi, kterým vděčí za svůj úspěch. A přesto, jen protože jsou těmi nejnápadnějšími, bude se zdát, že právě v nich vězí tajemství jeho úspěchu. Velmi často se přitom jedná o nedostatky, které kdyby nebyly bývaly vyváženy jinými přednostmi, jež není tak snadné rozpoznat, bývaly by mu přivodily nezdár.

Můžete najít člověka, který je velmi úspěšný a zároveň je naprosto bezcitný. Jeho srdce je jako z kamene. Ostatní lidi považuje za pouhé cihly, s jejichž pomocí může něco postavit. Jeho svědomí je zcela mrtvé. Nebere v potaz jakýkoliv lidský soucit a zcela zavrhně jakékoliv projevy lidskosti, které by mu měly stát v cestě. Když na takového člověka pohlédnete, můžete snadno prohlásit: „Abyste uspěli, musíte se chovat přesně takhle. Musíte nechat své srdce zkamenět a na nic nesmíte brát ohledy.“

Nebo můžete narazit na člověka, který se zdá být velmi odvážným. Všechno provádí naprosto bezmyšlenkovitě, impulsivně a do všeho se vrhá přímo po hlavě. Nezdá se, že by se spoléhal na cokoli jiného nežli na pouhé štěstí. A jen proto, že je mu štěstěna často nakloněna, je snadné dojít k závěru, že „zaručeným klíčem k úspěchu je hodit všechno za hlavu, všechno vsadit na jednu kartu a věřit, že všechno dobře dopadne.“

Tyto dojmy však mohou být velmi zavádějící. Nečestní lidé někdy dosáhnou velkého finančního úspěchu – a americká historie je nám toho svědkem. Bezcitní a krutí lidé někdy v průmyslu vydělají velká jmění – a nemusíme dlouho pátrat, abychom je našli.

Nabízí se však otázka: Vděčí za svůj úspěch právě své nečestnosti a bezcitnosti, nebo za ním stojí jiné vlastnosti, které nejsou tak zjevné?

Musím jasně zdůraznit, že nepoctivost rozhodně k dosažení úspěchu nestačí. Bezcitný člověk musí mít ještě něco jiného, co mu zajistí úspěch.

Možná, že má tyto nežádoucí povahové rysy – a dost možná je má v hojné míře – ale nemá kromě toho i jiné vlastnosti?

Když se na úspěšné lidi podíváte zblízka, zjistíte, že skutečně mají i jiné přednosti. Disponují silou, prozíravostí, znalostmi, dovednostmi, zkušenostmi, vytrvalostí, soustředěností, odhodlaností, organizačními schopnostmi a dobrým úsudkem.

Avšak tyto přednosti nelze jen tak spatřit. Nijak nevyčívají. Lze je odhalit jenom podrobným studiem daného člověka a jeho podnikání.

Vezměte skupinu úspěšných lidí a vyhledejte mezi nimi ty, kteří mají právě tyto nežádoucí charakterové rysy – lidé, kteří porušují zákony své země, kteří jdou proti lidskosti, kteří své peníze doslova ždímají z pracovních výsledků někoho jiného a z veřejných zdrojů – pak byste mohli snadno tvrdit, že Úspěch je známkou zkaženého charakteru.

Zákon Úspěchu je však naprosto nestranný. Pokud máte přednosti potřebné k úspěchu, tak ho dosáhnete, a to i kdybyste měli jiné rysy, které by jinak samy o sobě spěly k nezdaru.

Možná máte povahové rysy, které jsou v každém ohledu dokonalé, a přesto pokud vám chybí předpoklady nutné k úspěchu, nikdy ho nedosáhnete.

Předpokladem Úspěchu jsou totiž konkrétní přednosti a jejich uplatnění.

Zaprvé, pokud určitou přednost nemáte, nemůžete ji předstírat nebo napodobit. Musíte ji skutečně získat a pak ji vypěstovat a rozvinout. Pokud jste se nechali ošálit dojmem, že předpokladem Úspěchu je bezcitnost a nečestnost, a rozhodnete se u sebe tyto rysy rozvinout, brzy zjistíte, že z vás úspěšného člověka v žádném případě neudělají. Bezcitnost z vás udělá hrubiána a nečestnost z vás udělá hochštaplera. Pokud chcete být úspěšní, musíte rozvinout úplně jiné přednosti.

A vůbec nemám na mysli, že musíte být geniální. Genialita je darem. Dostane se jí jen několika vyvoleným. Mluvím o běžném člověku, který vstoupí do života obdařen pevným zdravím, svými pěti smysly a průměrnou inteligencí.

Génus má cestu k úspěchu již vyšlapanou. A my ostatní se k němu musíme dopracovat.

A co je to vůbec ten Úspěch?

Někteří říkají, že Úspěch nejsou peníze. No, je bezpochyby pravdou, že peníze nejsou celou podstatou Úspěchu, a přesto byste dnes jen stěží našli nějaký druh Úspěchu, který by s penězi nějak nesouvisel. Peníze

pochopitelně nejsou tím nejdůležitějším v životě, ale jsou jeho zástupným znakem. Jelikož každý potřebuje peníze, aby mohl žít odpovídajícím způsobem, aby se mohl rozvíjet a aby mohl dát příležitost svým schopnostem. Nejen že se peníze staly důležitou součástí života, ale snaha získat jich dostatečné množství se zároveň stala zcela legitimní tužbou.

Úspěšný je každý, kdo nalezne takovou práci, na kterou se nejvíce hodí, kterou vykonává ke svému nejvyššímu uspokojení a za kterou se mu zároveň dostává důkazu o jeho přínosu společnosti v podobě odpovídající odměny.

Pokud se jedná o člověka, který si klade mnohem vyšší cíle spojené se službou veřejnosti, jež si za účelem jejich realizace žádají mnohem větší sumy peněz, pak Úspěch takového člověka spočívá v jeho schopnosti sehnat potřebné prostředky, aby mohl své plány uskutečnit. Velké sumy peněz nejsou nijak škodlivé, pokud se jich užívá k vytváření nových příležitostí a poskytování služeb ještě ve větším rozsahu. Jediné škodlivé peníze jsou takové peníze, které se jen nečinně válí na hromadě nebo jejichž prostřednictvím je bráněno v pokroku.

Snažit se mít peníze jen pro peníze samotné je naprosto hloupé heslo. Kdyby se peněz nevyužívalo k rozvoji, byly by stejně neúčinné jako hromádka obyčejných mosazných žetonů. Proto platí, že peníze samy o sobě celým Úspěchem nejsou.⁽²⁰⁾

A pak jsou tu určité obory, kde pro jejich rozšiřování není vůbec peněz třeba, a proto zde peníze vůbec nejsou známkou nějaké hodnoty. Vezměme si jako příklad úspěšného chirurga. Jeho kapitálem jsou jeho dovednosti. Však i on si své peníze vydělá a také si je zaslouží. Ale často musí odvést nějakou práci, která mu žádné peníze nepřinese, a stále se bude jednat o velmi úspěšnou službu, jelikož při ní dosahuje svého cíle. Avšak tento chirurg nepotřebuje milióny, aby mohl své dovednosti zlepšit. Jeho dovednosti se skrývají v jeho rukou, které svou hlavou vědomě ovládá. Nemůže je nijak znásobit. Nemůže všechny operace standardizovat a pak je nechat vykonávat stroji. Tudíž ačkoliv je jeho finanční úspěch zaslouženě uspokojivý, v jeho případě není potřeba takového kapitálu jako u jiných.

V průmyslu je však naopak naprosto nezbytné, aby se finančního úspěchu dosáhlo, protože jinak by nebylo možné ho dále udržovat v chodu, nebylo by možné dále ho rozšiřovat a vytvářet nová pracovní místa pro

---

20 *Životní filozofie spočívající v „hromadění peněz pro peníze samotné“ byla na začátku 20. let 20. století hojně popularizována zejména v anglických překladech děl Maxe Webera, které začaly v USA vycházet, a také např. ve Fitzgeraldově románu Velký Gatsby z roku 1925. (pozn. překl.)*

dělníky a nebylo by možné vyplácet vyšší mzdy a přispívat tak ke zvyšování všeobecného blahobytu.

Takže se opět potvrzuje, že peníze nejsou jediným měřítkem úspěchu, třebaže v některých oborech tomu tak je.

Ať už se jedná o jakýkoliv Úspěch, ať už jde o určité řemeslo či průmysl, vždy jsou jeho předpokladem tytéž přednosti. A ty nelze nijak napodobit. Musejí být skutečné. Musejí se nacházet přímo v člověku a vyvěrat z jeho osobnosti. Jen málo z nich je však vrozených. Musejí být rozvinuty, trénovány a udržovány pomocí přísné disciplíny.

Nikdo nemůže dosáhnout úspěchu, aniž by za něj zaplatil odpovídající cenu.

Nikdo neselže jen tak bezdůvodně.

Zákon úspěchu mezi jednotlivými lidmi nijak nerozlišuje.

Pokud nějaký člověk, kterého považujeme za špatného, dosáhne úspěchu, je tomu tak proto, že splnil podmínky, které zákon úspěchu vyžaduje. Pokud nějaký člověk, kterého považujeme za velmi dobrého, selže, je tomu tak proto, že podmínky vyžadované zákonem úspěchu nesplnil.

Žádné zvyhodňování zde neexistuje.

Zákon úspěchu je spravedlivým zákonem. Dává příležitost úplně každému. Nevybírá si výjimečné jedince, které pak zvýhodňuje. Většina z těch úspěšných, se kterými se můžete setkat, jsou naprosto obyčejní lidé, kteří se soustředili na jedinou věc a zaplatili cenu, kterou si její dosažení žádalo.

A zákon nezdaru je zrovna tak spravedlivý. Jen neradi to někdy přiznáváme, ale pokud by toto neplatilo, neměli bychom se čím řídit a všude by panoval jen zmatek.

Jsme si vědomi úspěchů, stejně jako jsme si vědomi nezdarů. Čestní lidé selhávají a stejně tak selhávají i nepoctiví lidé. Selhávají bezcitní lidé a stejně tak selhávají i laskaví lidé. Proč tomu tak je?

Abychom odhalili jádro problému, musíme zkoumat nezdar stejně pečlivě, jako zkoumáme úspěch. A stejně jako v případě úspěchu, ani zde nelze pravdu spatřit na povrchu.

Pro každý nezdar existuje rozumné vysvětlení, stejně jako existuje rozumné vysvětlení i pro každý Úspěch. A důvodem nezdaru je vždy zanedbání některého z pravidel zákonů Úspěchu.

Kdyby nebylo nezdaru, pak by ani neexistovala žádná pravidla. Vše by bylo dílem náhody. Pouhá skutečnost, že k nezdarům dochází, není nic, co by nás mělo odradit. Jedná se jen o druhou stránku zákonů Úspěchu, jejichž pravidly se řídí všichni ti, kteří nakonec uspějí.

Pro každý výsledek vždy existuje pádný důvod, a pokud mu porozumíme, vždy nás přesvědčí svou oprávněností.

Vysvětlit zákony Úspěchu není tak docela jednoduchý úkol. Některé jejich součásti se pokusím objasnit později. Avšak určité faktory jsou zjevně okamžitě.

Žádného Úspěchu by nebylo bez Soustředěnosti. To znamená naprosté zaměření mysli, manuální práce a rozumu a podřízení úplně všeho tomu jedinému úkolu, o jehož dosažení usilujeme.

Každý plán vyžaduje Sebedůvěru, a to nejen z důvodu, že se jedná o náš vlastní plán, ale z důvodu toho, že po řádném průzkumu trhu, po zjištění potřeb zákazníků, po ujištění, že služba, kterou hodláme poskytovat, je vskutku užitečná, si je pak člověk jistý, že postupuje správným směrem.

Dále je zapotřebí Odvahy. Pokud jste se o nic velkého zatím nepokusili, nemáte ponětí o tom, jak často bude vaše odvaha podrobována zkoušce, jak často budete chmurným nezdarům hledět přímo do tváře a kolik téměř zdrcujících překážek se objeví, aby vám zahradily další postup. Cesta k Úspěchu je náročná a často vám na ní budou krváčet nohy a srdce bude mít sklon kolabovat. Lidé mají před očima jen cíl, ale ani samotný cíl není vždy projasněný sluncem. Chybí-li vám tedy odvaha a nemáte-li dostatek kuráže ve svém srdci, která vám pomůže postupovat vpřed za všech okolností a nehledě na to, co vás potká, pak zde není žádná záruka Úspěchu. Jedná se o vytrvalostní závod. Je to zkouška nepoddajnosti. Při dosud nevyzkoušeném obchodním záměru nemůžete očekávat žádné podporovatele. Své příznivce si musíte získat jednoho po druhém prostřednictvím vytrvalé práce.

Dále musíte mít zevrubné Znalosti v oboru, ve kterém chcete podnikat. A ty jsou dostupné každému. Ani zde žádné zvýhodňování neexistuje. Musíte znát úplně vše, co jen o vašem oboru lze zjistit, a kromě toho se musíte mít neustále na pozoru před všemi novými poznatky a objevy. I ten nejmenší rozdíl ve vašich znalostech a znalostech jiného člověka může rozhodnout o jeho úspěchu a vašem nezdaru. Metoda pokusu a omylu nebude fungovat. Spoléhat se na štěstí je pošetilost. Jít slepě za něčím představuje riskování, které může skončit katastrofou. Zkrátka musíte mít ZNALOSTI. A to samozřejmě rovněž obnáší i neustále se věnovat provádění poctivého výzkumu. A ano, toto platí i v případě, že již dosáhnete stavu, který ostatní považují za úspěch. Svět se vyvíjí velmi rychle a nesnažit se s ním udržovat krok je stejně špatné jako ho vůbec nikdy nedohonit. Dnešní úspěch není žádnou zárukou zítřejšího úspěchu. Vaše znalosti musí být zcela nejaktuálnější.

A co se týká mravních zásad, zde platí, že čím více jich máte, tím lépe. Nečestní lidé, kteří se řídí zbývajícími principy Úspěchu, mohou i přesto nakonec uspět. Ale dosáhnout toho bude stále náročnější a náročnější. Možná mohou být nepoctiví ve svém jednání, ale již nemohou být nepoctiví vůči materiálu. Pokud neodvedou poctivou práci a své zdivo nepostaví z cihel pořádně, tak se zbourtí. A stejně tak pokud nebudou poctivě dodržovat principy statické zátěže, tak se jejich most zřítí. Možná, že jednou zákazníka ošidit mohou, ale přírodu nemůžou oklamat ani jedenkrát. Radši tedy podvádět vůbec nezkoušejte, protože nepoctivé jednání je hnilobou, jejímž působením shnije nakonec všechno. Pokud jsou ostatní podmínky vyrovnané, poctivý člověk má mnohem větší šance na vítězství. A to samé platí o lidské laskavosti. Pokud budou všechny ostatní předpoklady vyrovnané, dobrosrdečný člověk bude před tím bezcitným ve výhodě.

KAPITOLA 24

Slabé stránky nebrání v cestě, ale ukazují směr

Je lepší býti úzce zaměřený a vědět několik málo věcí s naprostou jistotou nežli se snažit obsáhnout vše a zároveň o tom všem pochybovat a váhat. Vezměme si například takové slabé stránky. Každý nějaké slabé stránky má. Omezení jsou všude kolem nás. Existují určité věci, které někteří z nás nikdy nebudou schopni vykonat, a existují určité hranice, které jsou nadřazeny jakékoliv síle nebo zásadě, které jsou lidstvu známe.

Slabé stránky nepředstavují skutečnost platnou pro konkrétního jedince, ale jsou univerzální a vztahují se na všechny a všechno.

Definováním jistých slabých stránek však problém nekončí. Stále je tu ještě způsob, jakým na ně lidé reagují. Fakta jsou fakta, ale zatímco pro jednoho mohou představovat zastrášení a porážku, pro jiného jsou poučením, inspirací a úspěchem.

Je pozoruhodné, že je jen velmi málo přirozeně vzniklých skutečností, které musíme trochu pozměnit, ale zato musíme významným způsobem změnit určité postoje, které lidé vůči těmto skutečnostem zaujímají.

Co se týká osobních slabých stránek, rozdíly v lidských postojích jsou opravdu markantní: jeden své slabé stránky považuje za velikou ceduli „Vstup zakázán!“, která přehrazuje jeho cestu, zatímco druhý své slabé stránky vidí jako podél cesty stojící ukazatel s velkou šipkou, na kterém je napsáno „Cesta k úspěchu“.

Nesmíme přehlížet skutečnost, že oba tito lidé mohou mít pravdu, a přesto si vzájemně mohou protirečit. Pokud někdo postupuje kupředu po cestě, kterou by také jít měl, pak mu jeho slabé stránky slouží jako směrové ukazatele. Pokud je ale někdo ochotný kdykoliv odbočit a nedržet se cesty, která vede do jeho cílové destinace, pak se pro něj jeho slabé stránky stanou překážkou dalšího postupu.

Vše záleží na tom, zda člověk své slabé stránky považuje za přirozená přátelská vodítka, nebo za nepřátelské obstrukce.

Hodně toho slycháme o síle lidské vůle a snažit se stanovit nějaká omezení tomu, čeho může někdo dosáhnout, by bylo skutečně troufalé. Pokud by člověk, od něhož se to nejméně čeká, ze sebe vydal veškeré úsilí, vůli a elán, aby dosáhl toho nejambicióznějšího úspěchu, takový člověk nejspíše dosáhne úspěchu v překvapující míře. Maximální využití síly vůle dostane člověka opravdu daleko.

Zároveň s tím však musíme poznamenat, že tentýž člověk by toho jen těžko mohl dosáhnout tolik jako ten, kdo je v daném oboru nadán od přírody a kdo se stejně příčinlivě zasadil o dosažení svého cíle.

Člověk, který ze sebe vydal úplně vše, aby uspěl v pro něj neobvyklém oboru, což znamená v oboru, pro který nebyl předurčen, může sice pocítovat uspokojení z překonaných překážek, avšak zároveň s tím je zcela zřejmé, že kdyby byl tutéž energii uplatnil v pro něj vhodnějším oboru, v takovém, kterému odpovídá jeho nadání a schopnosti, jeho dosažený úspěch by býval mnohem, ale mnohem větší.

Zápolení se slabými stránkami ho stálo spoustu zbytečné energie, která mu potom chyběla při dosahování žádoucích výsledků. Kdyby byl postupoval s přihlédnutím ke svým omezením a využil je ke svému prospěchu místo toho, aby s nimi zápasil a připravoval se tak o jejich nápomocnou funkci, pak by býval postupoval po proudu přirozeného vývoje věcí namísto postupování proti proudu.

Dokud svým slabým stránkám neporozumíme, neměli bychom je odsuzovat. Považujeme-li je za něco zcela negativního, pak je špatně chápeme. O svých slabých stránkách často smýšlíme jako o osobním desateru skutků, jež nám jsou zapovězeny. Nestaneš se básníkem. Nestaneš se státníkem. Nestaneš se chirurgem. Nestaneš se badatelem. Nezákáš si přízeň lidu. Neuzavřeš obchod. – Přesně takto o svých slabých stránkách smýšlíme.

Slabé stránky jsou však pozitivní. Místo toho, aby vám tvrdošjně připomínaly, co nedokážete, vám ve skutečnosti ukazují, co dokážete. Když proud vaší energie silně teče do jednoho oboru působnosti, je to dobré znamení;

jedná se o omezení vaší energie na profesi či obor, ve kterém máte tu největší šanci k úspěchu.

Slabé stránky v tomto smyslu představují ukazatele, které vás navádí na tu správnou cestu a varují vás před odbočkami, které se během cesty tu a tam vyskytují.

Síla, která zhatí vaši snahu stát se básníkem, je tou samou silou, která vám umožní stát se inženýrem nebo čímkoliv jiným, k čemu máte nadání.

Následujte směr, kterým ukazují vaše slabé stránky.

Každý z nás disponuje svým vnitřním kompasem v podobě svých zálib a schopností.

Každá věc, kterou nedokážete, je ve skutečnosti prstem ukazujícím na věc, kterou dokážete.

Každé selhání, kterého se dopustíte, je poukázáním na věc, ve které můžete uspět.

Slabé stránky existují a nikdo nemůže popřít vlastní prožitou zkušenost. Omezení však slouží coby přátelská vodítka, a nikoliv jako překážky v cestě.

Je to jako kdybyste jeli autem po dálnici napříč celou zemí, tato dálnice by byla po obou stranách oplocena a tím by vám bránila ve sjetí z cesty a ztrátě vašeho směru. Ten plot tu sice je, ale pouze k tomu, aby přesně vymezil vaši cestu, a nikoliv aby ji zatarasil. A přesně toto dělají naše slabé stránky: dokonale vymezují naši cestu, a kdykoliv se z ní pokusíme vybočit, budou nám stát v cestě. Naším úkolem je totiž postupovat kupředu. Když vybočíme z cesty vlastního přirozeného nadání a schopností, naše slabé stránky se pak stanou překážkami.

A právě v tom se skrývá základní pravda ohledně slabých stránek. Jejich primární funkcí není, aby vám řekly, čeho schopní nejste, ale naopak čeho schopní jste. Jejich služba je prospěšná. Člověk, který se svými nezvratnými omezeními řídí, nakonec nalezne práci, pro kterou byl předurčen. Rozhodně však nemůže uspět v práci, pro kterou předurčen nebyl, a právě v takové chvíli dané slabé stránky slouží jeho vlastním zájmům.

Tato zásada může být uplatněna i na další životní oblasti. Slabé stránky nenacházíme jen při volbě svého povolání, ale i ve všech ostatních činnostech.

Společnost má své slabé stránky úplně stejně jako jednotlivci. Jsme si vědomi určitých směrů, které společnost nesmí tolerovat, protože představují pravý opak sociální integrity. Všechny platné zákony vztahující se k vlastnictví majetku, zdraví, mravům, dopravě, průmyslu nebo manželství jsou ve své podstatě omezeními, která jsme si sami vytvořili, protože jsme pochopili, že bez nich bychom nemohli mít žádoucí poměry jako je mír, bezpečí a pokrok.

Můžete si povšimnout, že omezení, která si společnost sama definuje, neslouží k odrazování od nějaké konkrétní činnosti; pouze staví mimo zákon skutky způsobující ničení a zkázu.

Lidé s otevřenou myslí vnímají tato omezení jako vodítka ke správnému jednání, zatímco prospěcháři je vnímají jako překážku. Jinými slovy to znamená, že ten, kdo jde po správné cestě, považuje zákon za svého přítele, kdežto člověk jdoucí po špatné cestě ho vnímá jako svého nepřítele. Je to pouze otázkou osobního postoje.

A když v těchto úvahách zajdeme ještě dále, přijdeme na ještě obecnější a přitom stejně konkrétní slabé stránky, které spočívají přímo v naší lidské přirozenosti.

Člověk je tvorem, jehož představivost dalece přesahuje jeho schopnosti, takže se ve svých myšlenkách stále zabývá mnoha, mnoha záležitostmi, které jsou zcela mimo dosah jeho skutečných možností. Jisté záhady ho omezují na každém kroku. Avšak zde se opět setkáváme s prospěšnou stránkou slabých stránek, protože všudypřítomné záhady měly na jeho mysl stejně blahodárny vliv, jako má sluneční svit na jeho pokožku.

A také se zde objevuje onen sklon ignorovat své slabé stránky, což vede k mnoha bizarním představám. Avšak stejně jako všude jinde i zde ono nutkání vyvěrá z toho samého nepochopení důvodu, proč hranice vůbec existují.

Žádná představa se nezdá být absurdnější, než že narodí-li se ve stejné rodině dvě dítky a obě jsou vychovávány ve stejných poměrech, jedno začne projevat téměř zázračné vlohy pro určený druh práce a to druhé neprojeví vlohy vůči ničemu. Mohlo by se zdát, že když jeden člověk něco dokáže, pak to dokáže kdokoli. A úplně stejně nerozumné se zdají být omezení lidské přirozenosti. Člověk, jak ho chápeme, je dědicem veškeré historie lidstva a předpokládejme, že i dědicem všech věcí budoucích. Pak se ptáme, proč by nemohl prohlédnout tu či onu záhadu? Proč nemůže jediným otočením klíče odemknout veškerá tajemství, která Příroda skrývá? Proč nemůže jediným pokynem vlastní vůle odhalit celý neviditelný svět? Co se týká jeho hmotného bytí, proč musí být omezen na jednu malou planetu, a co se týká jeho vědomí, proč je mu dáno tak kratičké období v čase? K čemu jsou všechna tato omezení, která by ve chvílích vzrůstající netrpělivosti nejraději odložil stranou a odvážně vstoupil do uzamčených hlubokých komnat skrývajících všechna tajemství?

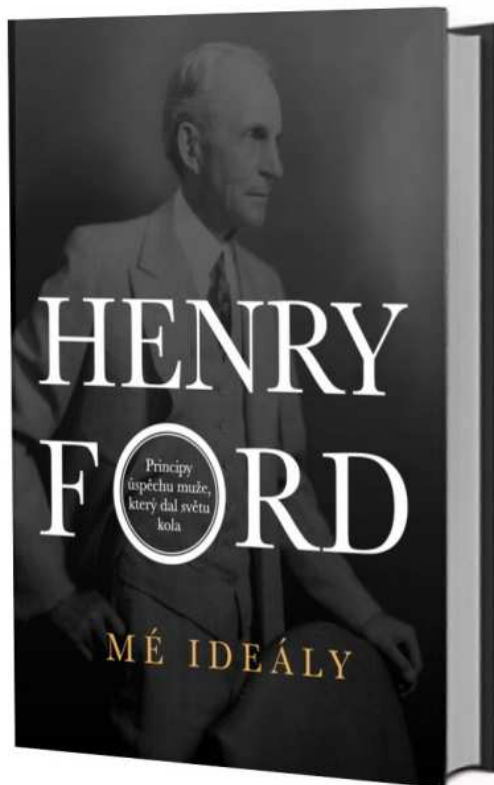
Nuže, je velmi pravděpodobné, že záhad bude postupně ubývat, jakmile bude člověk schopen ovládnout nový vědní obor, a těchto poznatků využije

ke konání dobra, a nikoliv zla. Avšak i s touto nadějí na paměti nicméně zůstává faktem, že naše slabé stránky spojené s těmito povšechnějšími záležitostmi nepředstavují překážku vývoje lidstva.

Hodnota lidského pokroku se vždy rovná užité hodnotě toho, co již tito lidé mají, pokud toho užívají čestně. A jakmile se lidstvo naučí, jak zdokonalovat a zušlechťovat život podle jednodušších konceptů, které jsou mu dostupné, teprve tehdy může očekávat nové objevy na poli přírodních zákonitostí a využití energie. Tím, že se lidská rasa vůči Přírodě stane důvěryhodnou v tom, co má nyní, stane se způsobilou získat ještě více.

Všude na celém světě, ať už se jedná o otázku jednotlivce či celé společnosti, skutečností je, že slabé stránky nám nabízí vlídnou tvář, a zachmuřenou tvář v nich může vidět pouze ten, kdo se k nim staví vzdorovitě.

Jakási síla již předurčila životní cestu jednotlivce i osud celého lidstva. A tento osud je obecně dobrý, řídíme-li se důležitými vodítky, která označujeme jako slabé stránky. V opačném případě při naplňování osudu dochází k obrovskému zdržení a zmatku, dokud znovu nepřijdeme na kloub tajemství spočívající v našich slabých stránkách a nezačneme se jimi řídit, abychom došli k úspěchu.

Od 30. 11. 2021 k dostání v síti knihkupectví
nebo u vydavatele na www.stairjumper.cz